

ASSISI NYT – oktober 2013
Pave Frans – hjerternes pave

Pave Frans beder ved Frans' grav i Assisi d. 4. oktober 2013

Kære Assisi-venner.

Dette Assisi-Nyt er dedikeret til Pave Frans. Baseret på flere nyhedsbreve til medlemmer af Assisi Mission i de 6 måneder, der er gået siden Pave Frans' udnævnelse, kommer her nogle indtryk, oplevelser og forståelser i forbindelse med den nye pave, som efter Pave Benedikts overraskende abdikation blev valgt d. 13. marts 2013. Foruden den allerførste tid med Pave Frans har jeg vægtet hans nylige, første besøg i Assisi på dagen for festen for Frans, d. 4. oktober 2013.

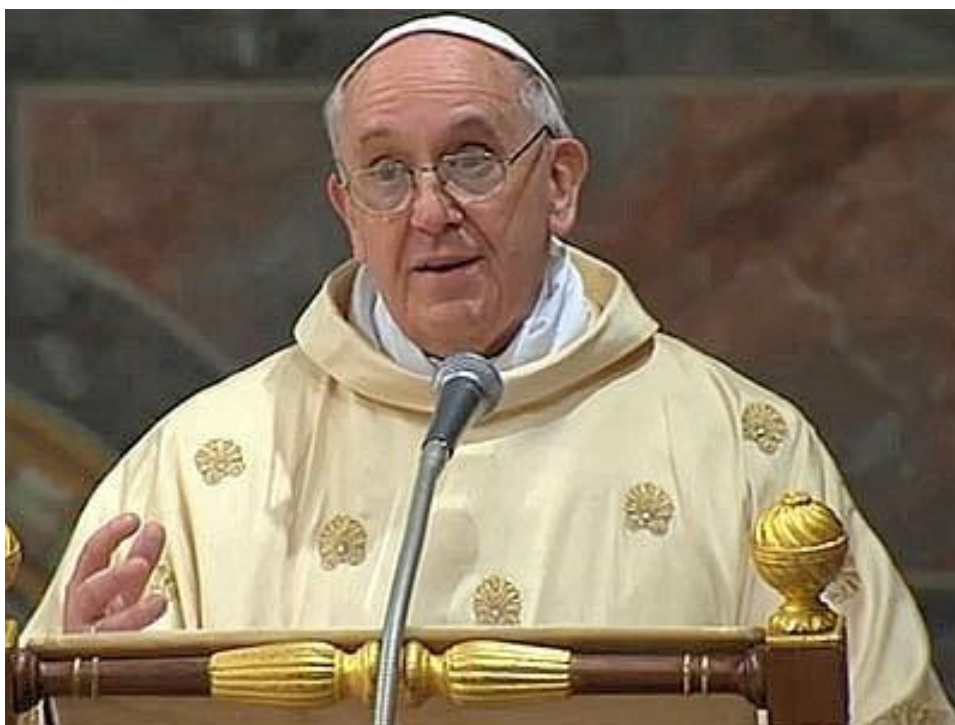
En ny pave træder frem

Da den hvide røg efter kun ganske få dages møder i Pavekonklavet steg op om aftenen d. 13. marts, og den nye pave en times tid senere trådte frem på balkonen, udstødtes et overraskelsens gisp over hele verden. En kardinal, der indtil da havde været relativt ukendt i hvert fald i den vestlige verden, og som ingen havde nævnt som en af de "tunge" kardinaler, der blev anset som den mulige kommende pave, trådte frem. Og da den nye, ukendte pave med det borgerlige navn Jorge Mario Bergoglio som den første i historien havde valgt at tage navn efter den lille fattige tiggermunk fra Assisi, gik overraskelsen over i en glædesbølge, ikke mindst her i Assisi, men også i verden som sådan.

Vi kunne i denne store glæde iagttage, hvordan Pave Frans' første fremtræden var helt i overensstemmelse med den fattige tiggermunk fra Assisi. Hjertevarm, smilende, ydmyg, uformel og humoristisk hilste han fra Peterskirkens balkon på alle de fremmødte og de mange millioner fjernsynsseere. Alle syntes at blive grebet af de smukke og intense vibrationer af kærlighed, glæde og opløftelse, der blev udstrømmet af et englerige, der ligesom sang i fryd.

Alle os, der ikke kendte Argentinas tidligere Ærkebiskop, var ivrige efter at sætte os ind i, hvem Papa Francesco egentlig var, og hans valg af pavenavn fremgik mere og mere klart. En ærkebiskop, der altid havde kæmpet de fattiges sag, der havde sagt nej til den fornemme ærkebisperbolig for at bo i simpel lejlighed i udkanten af Buenos Aires, og som endvidere havde frasagt sig al anden komfort som f.eks. en chauffør, fordi han hellere ville tage den offentlige bus mellem sin lejlighed og sin embedsbygning for at kunne tale med "almindelige" mennesker undervejs. I vor tid kan det da næppe blive mere enkelt for en så højtstående kardinal, og det blev da også mere og mere tydeligt, at den argentinske ærkebiskop havde bestræbt sig på ikke blot at tale om og kæmpe for men også selv at leve Frans' fattigdomsideal.

I Assisi var der denne mindeværdige aften, d. 13. marts, stor glæde med kirkernes klokkeingning for at markere, at vi havde fået en ny pave. Alle os franciskanere var og er naturligvis specielt glade, fordi paven med sit valg af navn sætter særligt fokus på den store serafiske fader, den lille, fattige Frans af Assisi, hvis idealer brødre og søstre også i vor tid efter bedste evne søger at virkeliggøre og sprede til en menneskehed, der i nogle områder på jorden er fanget i materialismens greb, og som tørster efter det indre liv. Samtidigt er franciskanerne at finde alle steder, hvor der er særlig fysisk, mental og sjælelig lidelse, hvor de i deres mission søger at lindre og hjælpe – ikke mindst i Østen, i Afrika og i Sydamerika, hvor missionerne stedse vokser.

Pave Frans 1. under sin første messe i Det Sixtinske Kapel d. 14. marts 2013

I tiden op til i dag har Pave Frans fortsat med at overraske og glæde os, og medier verden over har løbende berettet om den nye pave, der af nogle højtstående kirkelige ledere endda er benævnt som en pave, der er valgt via "guddommelig indgriben". Hans dedikation til Frans har fortsat sat sit præg på alt, hvad han har gjort. Pave Frans' indsættelsesmesse var langt mere upompøs og enkel end tidligere indsættelseshøjtideligheder, hans tale var fyldt med medfølelse og kærlighed, og hans første køren rundt på Peterspladsen i åben, ubeskyttet bil vakte stor jubel blandt de tusinder af fremmødte med mange bevægende

øjeblikke, ikke mindst da han stod ud af bilen for at kysse og velsigne en handicappet, der blev båret frem i armene på sin familie.

Pave Frans skærer tydeligvis ned på pompen og pragten i kirken for at rette fokus på, at kirken skal være de fattiges og udstødtes kirke. Også for sig selv har han valgt tidligere pragt fra. Hans kors om halsen er af metal, hans pavelige fiskerring er af sølv med et tyndt guldlag, og han nægter at bruge de fine, håndsnyede røde sko, som alle paver ellers bruger. Han bruger fortsat sine gamle brune eller sorte sko. Han har også sagt nej til at bo i det pavelige palads i Vatikanet og bor fortsat i nogle meget mere enkle værelser i Vatikanets gæstehus Domus Sanctae Marthae, hvor han spiser i den fælles spisesal og fejrer messe i gæstehusets hovedkapel.

Også under den første påske-fejring under vor nye paves pontifikat viste Pave Frans, hvordan han i sit indre er dybt forbundet med den lille fattige Frans af Assisi. Atter overraskede han verden, da han brød traditionen med at være hovedcelebrant i Laterankirken skærtorsdag, hvor tidligere paver har ligget på knæ og vasket fødder på 12 præster som repræsentanter for de 12 disciple, som Jesus vaskede fødder på for næsten 2.000 år siden. Pave Frans ønskede at vaske fødder på "de små og udstødte", som Frans af Assisi helt sikkert også ville have gjort det for 800 år siden – hvis han altså havde været præsteviet.

Pave Frans valgte den overdådige, meget smukke Laterankirke fra og drog i stedet for til et ungdomsfængsel i Rom, hvor han kyskede og vaskede fødder på 12 af de unge indsatte. Ikke nok med, at det var de mindste mænd i samfundet. Der var også for første gang 2 kvinder med blandt de 12 repræsentanter for disciplene, og den ene af dem var muslim! Med dette sendte Pave Frans et positivt signal til den muslimske verden om, at et af hans ønsker for sit og Den Katolske Kirkes kommende virke er en intensivering af dialogen med verdensreligionerne.

Pave Frans overraskede også, da han få dage efter valget afholdt en pressekonference, hvor han begejstrede journalisterne med sin åbenhed, humor og varme

Pave Frans på besøg i Assisi på dagen for festen for Frans

Der var naturligvis meget stor glæde i Assisi, da det fra Vatikanet blev meddelt, at Pave Frans havde besluttet at komme på sit første men forhåbentligt ikke sidste besøg i Assisi på festen for Frans, d. 4. oktober 2013. Det blev en uforglemmelig og meget bevægende dag, hvor han fulgte følgende program:

- 07.45 Ankomst til Assisi med helikopter
- 08.00 Møde med de syge og handicappede på L'Istituto Serafico (det store handicapcenter beliggende tæt på parkeringspladsen under Basilica di San Francesco)
- 09.00. Private bønner i San Damiano
- 09.30 Møde med de fattige, som hjælpes af Caritas, i et mødelokale i biskoppens residens
- 10.00 Private bønner i Santa Maria Maggiore kirken
- 10.20 Private bønner i Overkirken og ved Frans' grav i Basilica de San Francesco
- 11.00 Højmesse med paven som hovedcelebrant på Piazza Inferiore ved Basilica di San Francesco
Højmassen var samtidigt festmessen for Frans med velsignelse af olien til den lampe, der evigt brænder i krypten med Frans' grav. Olien var i år doneret af Umbrien.
- 13.00 Frokost med de fattige, som hjælpes af Caritas, på pladsen overfor Basilica di Santa Maria degli Angeli
- 14.30 Private bønner i Frans' celle på Eremo delle Carceri
- 15.15 Møde med præster, ordensfolk og medlemmer af Assisi-bispedømmets råd i San Rufino domkirken
- 16.15 Private bønner ved Klaras grav og ved korset, der talte til Frans, i Basilica di Santa Chiara
- 17.30 Private bønner i Porziuncola i Basilica di Santa Maria degli Angeli
- 17.45 Møde med Umbriens ungdom på pladsen foran Basilica di Santa Maria degli Angeli
- 18.45 Private bønner i Rivortorto og den hytte, hvori Frans boede med sine første Brødre
- 19.15 Afrejse med helikopter mod Rom

Vi glædede os alle over det smukke program for en pave på besøg i Assisi. Helt i Frans' fodspor havde paven – som han har haft det i hele sit nu 6 måneder gamle pontifikat - fokus på de mindste af de mindste i samfundet, de syge og handicappede og de fattige samtidigt med, at det også var et pastoralt besøg, hvor han hilse på ordens- og kirkefolk samt mange af de øvrige, der fyldte Assisis gader. Endvidere var det også en spirituel fordybelse for Pave Frans, som uden tvivl har styrket hans indre kontakt med sit forbillede, den lille fattige Frans af Assisi.

Om dagen for pavens besøg i Assisi, vil jeg starte med at fortælle min egen lille, overraskende erfaring:

Assisi havde udgivet en folder om besøget, der viste, hvor paven var på de forskellige tidspunkter, og også hans forskellige kørselsruter dagen igennem var angivet med tidspunkt og sted. Jeg kunne derfor med stor sindsro bevæge mig til gadeplan om formiddagen, og ved indgangsporten til huset, hvori jeg bor, vente på, at paven kørte forbi i den smalle gade ved huset.

Det viste sig, at være rigtig godt, for jeg kunne med et par naboer stå helt ugenert i første parket på den smalle gade mellem mit hus og franciskanerbrødrenes præsteseminarium overfor, mens alle andre, der havde opstillet sig, var lukket inde bag hegn på de forskellige store og små pladser, som paven passerede. Der var så tæt pakket bag disse hegn, at det må have været svært for mange at se noget.

På tidspunktet ifølge planen nærmede pavens bil sig. Allerede inden jeg fik øje på den vel små 100 meter oppe ad gaden mod Piazza Comune, blev jeg spontant og overraskende trukket ind i den medfølende hjertestrøm, og mine tårer begyndte at stige op i øjnene. Da bilen blev synlig og paven nærmede sig blev strømmen af favnende, medfølende kærlighed stærkere, og mine tårer begyndte at rende – hele tiden stærkere og stærkere.

I et uforglemmeligt øjeblik kørte paven vinkende forbi, som det ses på fotoet nedenfor, medens mine tårer fortsatte med at rende.

Pave Frans passerer min lejlighed d. 4. oktober 2013

Efterfølgende reflekterede jeg naturligvis over erfaringen med så spontant at blive absorberet ind i Guddommens medfølende hjerte, og forstår det således, at paven er så intens en udstrømmer af den medfølende, favnende hjertekærlighed, at det mærkes på lang afstand.

Den inspiration, som jeg modtog den 15. marts kort efter valget af Papa Francesco, stod mig pludselig lysende klar i de sekunder, hvor paven passerede, og jeg erfarede dybden i følgende indtryk fra det indre råd, som jeg havde undret mig noget over, da jeg modtog inspirationen. Ordene omkring "soning af synder" er et sprogbrug, jeg ikke normalt bruger. Her er lidt af inspirationen:

Der vises et uendeligt smukt lys omkring Papa Francesco Han vises nu fra sit vindue på sin bolig ved Peterspladsen, og at de tusinder af fremmødte absorberes ind i Jesu kærlighed. Der udgår en hjertestrøm fra Papa Francesco, som når alle menneskene på Peterspladsen – en hjertestrøm som favner, healer og trøster.

Med de rette rådgivere omkring sig vil kirken kunne tage skridt mod healing af de mange sår, som kirken har påført tusinder af mennesker. Hans undskyldning, hans soning af kirkens synder er særlig dyb og vil kunne virke healende. Det vises, at det er en strøm af healing, der breder sig fra hans hjerte via hans soning af kirkens synder.

Det stod mig også klart, at selvom Pave Frans er så dyb en udstrømmer af Kristi medfølende hjerte, som i min forståelse betyder, at han som medforløser sammen med Jesus er koblet ind i kollektive smerteslag, så har han fundet – som Frans havde det – en balance. Han er jo samtidig en meget glad og lattermild pave, der ofte ses smile og grine hjerteligt.

Min erfaring med Pavens stærke udstrømning af Kristi medfølende hjerte er blevet bekræftet igen og igen på selve dagen for hans besøg i Assisi og i dagene derefter. Jeg har talt med flere venner i Assisi. Nogle, som normalt ikke har let ved at græde, oplevede overraskende deres tårer strømme, lige så snart de var i nærheden af Pave Frans eller fulgte hans besøg på tv. De talte om, at det rørte dem dybt at se paven, måske trykke hånd med ham, evt. have en kort øjenkontakt – ja bare det at være i nærheden af ham/se ham på tv.

*Pave Frans under højmesse på Piazza Inferiore i Assisi d. 4. oktober 2013
Det var en meget enkel men smuk scene, der var opbygget til højmesseren*

Jeg fulgte formiddagens modtagelse på Sacro Convento og højmassen på Piazza Inferiore via RaiUno – gik simpelthen med i det indre under messen, der fandt sted kun ca. 400 m fra min bolig. Faktisk var der et adgangskort til messen på mit navn, men på grund af en misforståelse opdagede jeg det ikke. Men også via tv var det en uendeligt smuk og dyb messe ledet af en pave, der tydeligvis var lige så meget til stede i det indre som i det ydre. Paven holdt flere pauser under messen, hvor deltagerne blev opfordret til personlige

refleksioner og bønner, og det var således en messe, der fremmede stilhed, fordybelse og meditation. Den medfølelse hjertestrøm intensiveredes under messen, og når kameraerne gled ud over deltagerne, så jeg nogle med tårerne strømmende, andre sad med lukkede øjne, alle syntes fuldt til stede under den dybe messe.

Pavens taler til dagen var forberedt hjemmefra og således også hans prædiken under messen. Men som han ofte gør det, forlod han både under messen og under alle øvrige taler manuskriptet for at tale spontant til deltagerne med direkte øjenkontakt. Især tragedien dagen før med skibbruddet ved Lampedusa kom han spontant ind på under alle taler denne fredag i Assisi. Han talte om, at denne fredag – dagen efter skibbruddet - var en dag for sorg og tårer for os alle, fordi de skibbrudne afrikanske flygtninge ved Lamedusa, der var flygtet fra fattigdom, sult og slaveri i søgen efter frihed, i stedet havde fundet døden. Som han har gjort det så ofte før, irettesatte han os velbjærgede i Vesten for "globaliseringens ligegyldighed" og opfordrede igen til, at vi deler meget mere ud af vor rigdom og gør meget mere for vor fattige brødre og søstre jorden over, for ellers vil vi fortsætte med at være vidne til tragedier som den ved Lampedusa og mange andre steder på jorden. Han sagde endda, at vi må holde op med at være "konditor-kage-kristne" i Vesten og dele alt, som Jesus og Frans gjorde det.

Pavens prædiken (den forberedte del) kan læses her i en engelsk udgave:

http://www.vatican.va/holy_father/francesco/homilies/2013/documents/papa-francesco_20131004_omelia-visita-assisi_en.html

I øvrigt var denne fredag udråbt til national sørgedag i Italien på grund af skibbruddet ved Lampedusa dagen før, og overalt i Italien var flagene på halv, der blev holdt et minuts stilhed i offentlige institutioner, herunder skoler, og vi så på fjernsyn hjerteskrærende indslag om forsøgene på at bjærge alle de omkomne. Lampedusas borgere gør en stor frivillig indsats for alle de bådflygtninge fra Afrika, der havner på den lille ø lige nord for Tunesien, og jeg er blevet bekendt med, at øen og dens borgere er blevet indstillet til Nobels Fredspris.

Pave Frans besøgte i øvrigt Lampedusa på en af sine første ture ud fra Vatikanet efter sin udnævnelse som pave, så det har naturligvis været ekstra hjerteskrærende for ham, at nu er der indtruffet en endnu større tragedie med mange omkomne og de efterladte, der i sorg går en uvis fremtid i møde på Lampedusa. De fleste af dem sendes tilbage til Afrika igen.

Det var tydeligt, at Pave Frans sørgede over tragedien – hans hjerte blødte. Det var en mere alvorlig pave, vi så i Assisi, selvom han også brød ud i store smil, ikke mindst når han var i nærkontakt med mennesker, og det er tydeligt, at det vælger han ofte at være.

Hans ankomst til Assisi var helt særlig. Han ankom kl. 07.45 og i mere end en time var han på det af franciskanersøstre siden 1800-tallet drevne, store handicapcenter "l'Istituto Serafico" ved parkeringspladsen neden for Basilica di San Francesco. Han gik rundt i centerets store, smukke kirkerum og hilste på hver og en af de fysisk og psykisk handicappede – voksne og børn. Han kyssede dem, tegnede korsets tegn på deres pande og velsignede dem. Ved hver handicappet stod en plejer, og mange af dem lod frit tårerne løbe.

Pave Frans kysser et handicappet barn i l'Istituto Serafico d. 4. oktober 2013

Da han hilste på en voksen handicappet, sagde denne sørgmodigt, at han desværre ikke kunne se paven, fordi han var blind. Paven svarede kærligt: *"Du ser med hjertet"*.

Hvis du har lyst til at se Pavens ankomst til Assisi og det meget bevægende besøg på l'Istituto Serafico er her en video fra hans ankomst og dette første møde:

Vælg: Video on demand

http://www.radiovaticana.va/player/index_fb.asp?language=it&tic=VA_IWO3G843

Højmissen og alle hans besøg på de forskellige helligsteder, hvor han i flere tilfælde også gav en tale, blev filmet af Vatikanet/RaiUno, og kan findes på dette link:

http://www.vatican.va/latest/sub_index/latest_index_en.htm

Når jeg efterfølgende har talt med venner i Assisi om pavens besøg, har de, som trykkede hånd med ham, fortalt, at paven sagde til dem: **"Bed for mig."** Denne opfordring sender jeg hermed videre til alle jer, der føler for at støtte Pave Frans i hans opgave i ikke blot Den Katolske Kirke men for hele jorden og menneskeheden. Der er al mulig grund til at støtte denne paves bestræbelser på fornyelse og levendegørelse med basis i det kristne bud om næstekærlighed. Han er tydeligvis bevidst om, hvor stor opgaven er, og har brug for al den indre støtte, han kan få.

Nederst i dette ASSISI-NYT indsætter jeg flere fotos fra pavens besøg i Assisi.

Hjerternes pave – hvilke forventninger og forhåbninger kan vi have?

Lige efter udnævnelsen af Pave Frans d. 13. marts 2013 reflekterede jeg over mulighederne med den nye pave, som jeg i et nyhedsbrev til Assisi Missions medlemmer formulerede således:

"At Pave Frans har påtaget sig en meget vanskelig opgave, er der vist ingen ej heller ham selv, der er det mindste i tvivl om, og han beder da også altid i sine taler mennesker om at bede for sig. Skandale efter skandale i Den Katolske Kirke er kommet til overfladen ikke

mindst i de sidste 8 år, der har fået mange katolikker til at tvivle på, at kirkens øverste ledelse er i stand til at gøre noget effektivt for at løse de mange komplicerede problemer. Kirken – ikke mindst som institution - er i dyb krise, og hvad kan vi håbe på? Jeg deler hermed mine nuværende forståelser med jer:

Vi kan især være forhåbningsfulde og støttende omkring, at det indre, levendegørende Helligåndsliv intensiveres gennem Pave Frans, der tydeligvis kan kaldes en spirituel pave. Hans helt åbenbare indre hjerteforbindelse, der danner bro til Guddommens kærlighedsrige, er som en dør, der lader Helligånden flyde ind i kirken som en hjælp til alle de katolikker og andre, der tørster efter "Det Levende Vand".

Vi kan endvidere være opmærksomme på og støttende omkring, at Pave Frans vil fortsætte sin kamp for at forbedre de fattiges og lidendes vilkår og således et arbejde for et broder-/søsterskab mellem alle mennesker, der hviler på medfølelse, global solidaritet og ansvarlighed med lindring af lidelse.

I takt med, at Pave Frans forhåbentligt får en kreds af gode, visionære medarbejdere omkring sig, kan vi også have forhåbninger til og være støttende omkring den "oprydning" i kurien i Rom, som er nødvendig. Pave Benedikt bestilte efter skandalen med de lækede dokumenter fra hans kontor en intern undersøgelse af forholdene i Vatikanstaten, der - selvom den er hemmelig og forbeholdt den nye pave - efter flere presseforlydender skulle afsløre så megen korrupsion og magtmisbrug i Vatikanet, at en større "hovedrengøring" må indledes.

Pave Frans' varme hjerte fyldt af medfølelse kan være en dybere healing af de sår, som nogle præster med deres overgreb har påført børn, unge og voksne i flere lande jorden over - de skandaler og den smerte, der er blevet så tydelig inden for de sidste ca. 10 år.

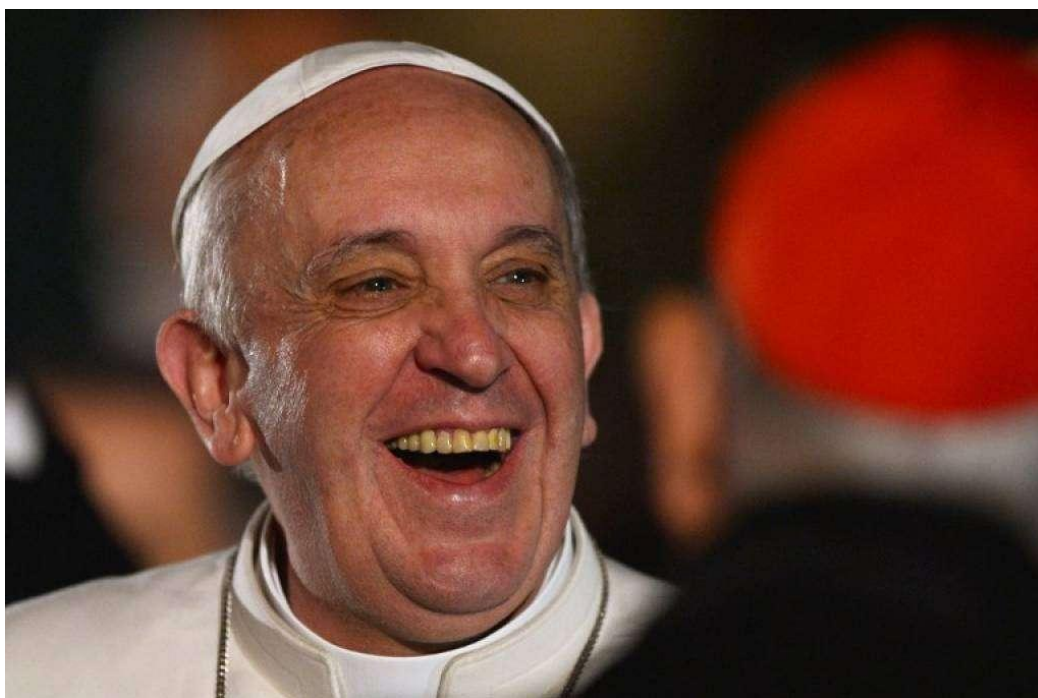
Alt i alt kan vi have forhåbninger om, at vi har fået en pave, som kan trække kirken længere i retning mod at være en spirituel livgiver og en institution, der kæmper de lidendes sag og lindrer denne. Med sit eget eksempel kan han fremme ydmyghed, bøn og spiritualitet inden for egne rækker, intensivere det kristne ideal og virke omkring næstekærlighed og styrke kirkens efter min mening allervigtigste opgave: At være som en åben dør til Kristus og Maria, Frans og Klara, og det rige af ubetinget kærlighed og visdom, som vi kan skabe kontakt til i takt med, at hjertet bliver mere og mere følsomt."

Nu ca. et halvt år efter udnævnelsen af Pave Frans, kan vi konstatere, at vi fortsat kan være forhåbningsfulde:

Pave Frans er tydeligvis en meget åben, hjertevarm og dybt spirituel pave, der har mødt mennesker overalt i det bånd af kærlighed og medfølelse, der har begejstret, trøstet og givet håb. Jeg har i dette første halve år af pavens pontifikat mødt mennesker også fra andre kirkesamfund og religioner, der med stor glæde og begejstring har talt om Pave Frans.

Han givet flere interviews og mødt pressen i en åbenhed, der har overrasket alle. I interviews har Pave Frans bl.a. talt om behovet for opblødning af kirkens syn på homoseksuelle, kvinders stilling og prævention. Han har for nyligt givet et interview til Italiens største dagblad "La Repubblica", som fulgte efter en længere brevveksling mellem grundlæggeren af dagbladet, som er ikke-troende, og paven. I interviewet nævner Pave

Frans, at det er hans ydmyge ambition at kigge frem og åbne kirken mod den moderne verden, der bl.a. vil indebære en styrkelse af den økumeniske og interreligiøse dialog samt dialogen med ikke-troende. Pave Frans nævner også i interviewet, at han er opsat på at modernisere Vatikanets finansielle og administrative organer, idet han kritiserer blandt andet den romerske kurie for at være for fokuseret på at betjene og pleje Vatikanstatens egne interesser, så den forsømmer verden udenfor. Paven kommenter ligeledes den høje ungdomsarbejdsløshed og den udbredte ensomhed blandt ældre som nogle af de mest alvorlige problemer, idet han kritiserer den "uhæmmede liberalisme", der kun gør de stærke stærkere og de svage svagere, hvorefter de i stigende grad udelukkes fra samfundet. Journalisten og grundlæggeren af "La Repubblica" ender med at skrive: "Dette er Pave Frans. Hvis kirken bliver som ham og den bliver som han ønsker, den skal være, vil der være tale om en epokegørende forandring".

Pave Frans i sit ofte lattermilde hjørne

Og det er ikke blot ord fra paven. Han har vist en handlekraft, der må vække respekt men sandsynligvis også modstand i den del af kirken, der er mere konservativ:

Hans bestræbelser på at modernisere og "rydde op" i Vatikanstaten har vist sig ved, at han tidligt i sit pontifikat udnævnte otte kardinaler til et råd (der nu populært kaldes G8), der skal hjælpe paven med bl.a. at modernisere den romerske kurie til et mere kollegialt lederskab. G8 rådet har netop holdt sit første møde med Pave Frans i Vatikanet. Pave Frans har endvidere nedsat et råd, der skal være med til at reformere Vatikanets skandaleramte bank, som netop har udgivet sin første offentligt tilgængelige årsrapport, der skal sikre større transparens, og at banken overholder international lovgivning. Endvidere har paven oprettet en kommission, der skal assistere med økonomisk rådgivning.

Der er sket flere udskiftninger og nyudnævnelser til ledende poster i Vatikanet, ligesom andre kuriemedarbejdere er bekræftet i deres stilling. Sidst i august tikkede nyheden ind, at Pave Frans havde udskiftet den mangeårige statssekretær Tarcisio Bertone med en yngre ærkebiskop, Pietro Parolin, som sidst har været Vatikanets ambassadør i Venezuela.

Statssekretæren er pavens nærmeste medarbejder og har det administrative ansvar for pavens centrale sekretariat, for koordineringen af den romerske kurie og Vatikanets diplomati. Denne hidtil vigtigste udnævnelse var længe imødeset med spænding, idet den tidligere statssekretærs syv år lange embedsperiode har været præget af kritik og gentagne komplikationer som følge af manglende koordination mellem statssekretariatet og de forskellige kontorer i kurien.

Lad os bede for Pave Frans og hans opgave i fodsporene på den lille, fattige tiggermunk fra Assisi!

Kærlige hilsner fra Assisi

Bente

Se også fotos fra Pave Frans' besøg i Assisi på de næste sider

Pave Frans ankommer til Piazza Inferiore d. 4. oktober 2013

ASSISI MISSION - c/o Bente Wolf - Via Fortini 7 - I-06081 Assisi (PG) - Italy
tel. +39 075 8155 278 - e-mail: bente@assisimission.net
web: <http://www.assisimission.net>

*Pave Frans hilser på Italiens premierminister Enrico Letta, som også deltog i messen
Ved siden af paven står Assisis biskop, Domenico Sorrentino*

*Højmessen på Piazza Inferiore d. 4. oktober 2013
Også ledere fra andre religioner deltog på første deltager-række.
Der var kun plads til få af Franciskanerbrødrene som medcelebranter,
men nogle brødre var idérige og fulgte messen fra Sacro Convento's balkon som det ses*

I forbindelse med Pavens private bønner ved Frans grav gik han op på podiet og lagde en buket blomster til Frans

*Paven modtages af franciskanerbrødre OFM med børn.
Børnene spillede en stor rolle dagen igennem*

Pave Frans velsigner et handicappet barn i l'Istituto Serafico

A promotional poster for the Assisi program. The top left features a circular logo with Pope Francis waving and a portrait of St. Francis, with the text "ASSISI 4 OTTOBRE 2013". The top right contains the text "CELEBRAZIONE NAZIONALE" and "VISITA IN ASSISI DI PAPA FRANCESCO". The center features the stylized text "San Francesco D'ASSISI PATRONO D'ITALIA". Below this is "3 - 4 Ottobre 2013 / Programma". The bottom left shows the "CITTÀ DI ASSISI SERAPHICA CIVITAS" logo and UNESCO World Heritage logos. The bottom right is a grid of ten small images showing various churches and buildings in Assisi.

Assisi program for 2013-festen for Frans